

[Aksel Larsen.]

til herinde, at en skattelov, der bliver vedtaget som midlertidig, hurtigt viser sig at være permanent. Men det ville vel være noget helt andet, hvis der stod ganske kategorisk: „Disse forhøjelser skal kun gælde et år og vil derefter bortfalde“, og hvis vi fik en regeringserklæring om, at regeringen, så vidt den havde indflydelse, garanterede, at de ville bortfalde efter et års forløb. Der har tilsyneladende ikke været nogen sympati for denne idé hos den højtærede finansminister eller i regeringspartierne, men jeg nævner den igen, for at man kan få tid til at overveje den mellem anden og tredje behandling; så kan vi se, om vi kan nå til en ordning. Men hvis der ikke er nogen vej frem her, må man vente, at vi ved tredje behandling stemmer imod.

De af den højtærede finansminister stilledes ændringsforslag kan vi naturligvis stemme for; det mildner det hele en lille smule, når der tages et rimeligt, omend beskedent hensyn til de mindre bryggerier.

Hvis regeringen eller den højtærede finansminister også havde stillet det ændringsforslag, der nu stilles af et mindretal, nemlig venstre og de konservative, havde vi såmænd også stemt for det. Men vi synes, det er lovlig lidt for et oppositionsparti at komme og sige, at nu må vi have forhøjelsen for luksusøl i klasse B, altså det helt stærke øl, gjort halvanden øre mindre, end den ellers ville blive. Vi synes ærlig talt, at det er så elendig småt, at det ikke kan afvinde vor interesse. Hvad dette ændringsforslag angår, agter vi derfor at afholde os fra at stemme. Vi kunne såmænd godt have stemt imod det, men det kan vi dog alligevel ikke, eftersom vi nu er modstandere af afgiftsforhøjelserne i det hele taget. Vi kan ikke gøre andet end at afholde os fra at stemme for derved at give udtryk for, at vi synes, det ligefrem er lidt for småtskårent, hvad de to ærede partier her er kommet med.

Iver Poulsen: Jeg vil først gøre den ærede radikale ordfører opmærksom på,

at venstre og det konservative folkeparti ikke repræsenterer den samlede opposition her i tinget. Derfor var det ikke helt rigtigt, når den ærede ordfører talte om oppositionens ændringsforslag, for selv om vi kun er beskedne i antal, udgør vi dog en del af denne opposition, og vi har ikke noget medansvar for det af venstre og det konservative folkeparti stilledes ændringsforslag.

Efter de tidligere ordføreres taler at dømmet har udvalgsarbejdet med lovforslagene været både livligt og interessant, men da mit parti jo er afskåret fra at deltage i udvalgsarbejdet, må jeg her ved anden behandling nøjes med i hovedsagen at henvise til mine udtalelser ved første behandling af lovforslagene. Dog vil jeg gerne fremhæve udvalgsbetænkningens oplysninger vedrørende de mange arbejder- og erhvervsorganisationers henvendelser til udvalget formentlig for at protestere mod de foreslåede afgiftsforhøjelser, som ville medføre omkostnings- og prisstigninger til skade for beskæftigelsen og erhvervslivets konkurrenceevne.

De ændringsforslag, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af hele udvalget, samt det ændringsforslag, der er stillet af venstre og det konservative folkeparti, altså et udvalgsmindretal, kan vi ikke stemme for, selv om de betyder en lettelse af de foreslåede afgiftsforhøjelser, idet vi ikke ønsker afgiftsforhøjelser, men besparelser på statsbudgettet. Derfor vil vi afholde os fra at stemme om ændringsforslagene.

I sin fremsættelsestale sagde den højtærede finansminister, at man også kunne rejse det spørgsmål, om den tilsigtede styrkelse af statsfinanserne ikke kunne opnås ved besparelser på statsbudgettet. Ved første behandling opfordrede vi regeringen til, sådan som skatteyderen må gøre det i sin private husholdning, hvis han bruger flere penge, end budgettet kan bære, at gennemføre de nødvendige besparelser på andre områder i stedet for at pålægge befolkningen og erhvervslivet ny afgiftsbyrder. Denne opfordring er der ikke blevet taget